

РЕШЕНИЕ

№ 2816

гр. София, 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. III-Б СЪСТАВ, в публично заседание на седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Теменужка Симеонова

Членове: Хрипсима К. Мъгърдиян
Десислава Алексиева

при участието на секретаря Михаела Огн. Митова
като разгледа докладваното от Десислава Алексиева Въззивно гражданско дело № 20211100507605 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и следв. от ГПК.

С решение № 20056616 от 02.03.2021 г., постановено по гр. д. № 7968/2020 г. на СРС, ГО, 165 състав, са отхвърлени предявените от „С. - 04“ ЕООД, ЕИК ***** срещу Агенция по заетостта, установителни искове за дължимостта на следните суми: сума от **17 400** /седемнадесет хиляди и четиристотин/ лв., представляваща вземане по Споразумение от 05.01.2010 г. за извършване на обучение срещу ваучери на представители на целеви групи по процедури за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, реализирана по Приоритетни оси 1 и 2 на ОП „Развитие на човешките ресурси“, по следните искания за плащане: искане за плащане № 19, разписка № 2114-08-07-5873/19.09.2014г. на Дирекция „Бюро по труда“- гр. Кюстендил, искане за плащане №22, разписка № 211406-03-6189/24.09.2014г. на Дирекция „Бюро по труда“- гр. Девин, искане за плащане №23, разписка № 2114-09-03-6352/25.09.2014г. на Дирекция „Бюро по труда“- Димитровград, искане за плащане №21, разписка №2114-06-11-8802/17.10.2014г. на Дирекция „Бюро по труда“- гр. Пловдив и искане за плащане №15а, разписка №2114-06-11-8801/17.10.2014г. на Дирекция „Бюро по труда“- гр. Пловдив и сума от **8 780, 82** /осем хиляди седемстотин и осемдесет лева и осемдесет и две стотинки/ лв., представляваща обезщетение за забава, за периода: 18.11.2014 г.-18.11.2019 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 66125/2019 г. по описа на СРС, 165 граждански състав, като неоснователни.

С решението е осъден „С.-04“ ЕООД, ЕИК ***** да заплати на Агенция по заетостта сума в размер на 100 лева, представляваща сторени разноски по делото.

Срещу решението е подадена в законоустановения срок по чл. 259, ал. 1 ГПК въззивна жалба от ищеца „С. – 04“ ЕООД, с оплаквания за неправилност и необоснованост на постановения съдебен акт, поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и на материалния закон, както и необоснованост. Поддържа, че изводите на първоинстанционния съд са неправилни. Във всяко искане е посочен номер

на ваучер, цена, справка за предоставени услуги, опис на предоставените услуги, учебен график, свидетелство, отчет на извършени продажби, срещу които ответникът не е възразил. Счита, че възразението срещу изпълнението по договора е неоснователно, тъй като намира, че всички доказателства в съвкупност доказват приемане на изработеното. Сочи, че изводът на първоинстанционния съд, че издаването на ваучерите не е доказано е неправилен, тъй като обратният извод следва от всички представени по делото документи. Моли съда да отмени обжалваното решение и постановяване на друго, с което да уважи предявените искове, с присъждане на разноски.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от насрещната страна – Агенция по заетостта, с който същата се оспорва по подробно изложени съображения. Счита, че първоинстанционното решение е правилно и законосъобразно. Ваучерите, по които се търси плащане не са приобщени като писмени доказателства. Сочи, че съдът се е произнесъл мотивирано по всеки един въпрос. Моли съда да потвърди решението и отправя претенция за юрисконсултско възнаграждение.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт и възразенията на насрещната страна, намира за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата. Настоящият съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо. По доводите във въззивната жалба, настоящият състав намира следното:

СРС е сезиран с обективно кумулативно съединени искове по реда на чл. 422 от ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1, предложение 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД. За да постанови обжалваното решение за отхвърляне на исковете, първоинстанционният съд е приел за недоказано обстоятелството, че са издадени ваучери, поради което предявеният иск е недоказан.

По делото е безспорно установено от приетите писмени доказателства, а именно споразумение от 05.01.2010 г. на осн. чл. 7, ал. 7 от ПМС № 251/21.10.2009 г., изменено с анекс от 29.07.2011 г. и анекс от 02.04.2013 г., че ищецът "С. -04" ЕООД е включен в списък с доставчици на услуги, утвърден от изпълнителния директор на Агенция по заетостта съгласно чл. 7, ал. 2 от Постановление на Министерския съвет 251/21.10.2019 г. Съгласно чл. 1 от процесното споразумение, ответникът Агенцията по заетостта е възложил на ищеца „С. – 04“ ЕООД в качеството му на доставчик на услуги да извърши обучение срещу ваучери на представители на целеви групи по процедури за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, реализирани по Приоритетни оси 1 и 2 на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси".

Съгласно чл. 2 от споразумението, номиналната стойност на ваучерите е в зависимост от вида на отделните видове обучения, като съгласно чл. 2, ал. 1, б. „в“, раздел II от споразумението за придобиване на професионална квалификация за трета степен, с продължителност не по-малка от 960 учебни часа, номиналната стойност на ваучера е 1800 лв., а за втора степен – с продължителност не по-малко от 660 учебни часа – 1200 лева. Съгласно чл.4.2 от анекс от 29.07.2011 г. към договора, доставчикът на обучението следва да получи средствата за извършените обучения от Агенция по заетостта в срок до 60 календарни дни от депозиране на искането за плащане в съответното териториално поделение на агенцията. Съгласно чл. 4 от анекс от 02.04.2013 г., доставчикът има право да получава плащания от страна на Агенция по заетостта в срок до 60 календарни дни от подаване на искането за плащане за успешно завършени обучения. Същият срок е предвиден, както в чл.5.5 от Общите условия към споразумението, така и в чл. 11, ал.2 от ПМС № 251/21.10.2009 г.

Съгласно чл. 5.1 от Общите условия, неразделна част към договора, доставчикът на обучение има право да поиска плащане на ваучери от Възложителя, само след окончателно

приключване на обучението на лицата - приносители на ваучерите, включително и при едностранно прекратяване на споразумението с предизвестие от някоя от страните (с изключение в случаите на чл. 5, ал. 1, т. 3, раздел V от Споразумението – обективна невъзможност на възложителя за изпълнение на задълженията му). Съгласно чл. 6.1.1 от ОУ, доставчикът на обучението няма право да получи паричната стойност на номинала на ваучера, ако не е предоставил посоченото в него обучение в обем и качество съобразно действащото законодателство и процедурите и указанията за работа, дадени от възложителя по реда и условията на настоящото споразумение и предвиденото в ПМС № 251 от 21.10.2009 г.

Установява се по делото, че ищецът е депозирал при ответника искания за заплащане на възнаграждения по осъществени обучения, както следва:

- искане за плащане №19/19.09.2014 г., за сумата от 1 800 лв. за проведено обучение Професионално обучение по професия „Икономист“, специалност „Икономика и мениджмънт“ за 1 брой ваучер в периода от **25.02.2013 г. до 29.08.2013 г.**, прието с разписка №2114-08-07-5873/19.09.2014 г. на Дирекция „Бюро по труда“- гр. Кюстендил; приложен е отчет за извършени продажби от 31.08.2013 г. за проведено обучение в посочения период на стойност 1800 лева, както и свидетелство за професионална квалификация от „С. – 04“ ООД със сериен номер 312-136 от 01.09.2013г.

- искане за плащане №22/19.09.2014 г. за сумата от 3600 лева за проведено обучение „Професионално обучение по професия „Офис мениджър“, специалност „Бизнес администрация“ в периода от **04.02.2013 г. до 22.01.2014 г.**, за сумата от 3 600 лв. за 2 бр. ваучери, прието с разписка №211406-03- 6189/24.09.2014 г. на Дирекция „Бюро по труда“- гр. Девин; приложен е отчет за извършени продажби от 25.01.2014 г. за проведено обучение в посочения период на стойност 3600 лева, както и 2 бр. свидетелство за професионална квалификация от „С. – 04“ ООД със сериен номер 378-202 от 25.01.2014 г. и 379-203/25.01.2014 г.

- искане за плащане №23/19.09.2014 г., за сумата от **7 200 лв.** за общо 6 бр. ваучери за проведено обучение: Професионално обучение по професия „Сътрудник в малък и среден бизнес“, Специалност „Малък и среден бизнес“ за периода от **04.02.2013 г. до 22.11.2013 г.**, прието с разписка №2114-09-03-6352/25.09.2014 г. на Дирекция „Бюро по труда“ - гр. **Димитровград**; приложен е отчет за извършени продажби от 25.11.2013 г. за проведено обучение в посочения период на стойност 7200 лева, както и 6 броя свидетелство за професионална квалификация от „С. – 04“ ООД със сериен номер 372-196 от 22.11.2013 г., 373-196 от 22.11.2013 г., 374-198 от 22.11.2013 г., 375-199 от 22.11.2013 г., 376-200 от 22.11.2013 г., 377-201/22.11.2013 г.

- искане за плащане №21/19.09.2014 г., за сумата от **3 600 лв.** за 2 бр. ваучери за проведено обучение „Професионално обучение по професия „Техник на компютърни системи“, специалност „Компютърни мрежи“ за периода от **18.02.2013 г. до 24.09.2013 г.**, прието с разписка №2114-06-11-8802/17.10.2014 г. на Дирекция „Бюро по труда“- гр. **Пловдив**; приложен е отчет за извършени продажби от 25.09.2013 г. за проведено обучение в посочения период на стойност 3600 лева, както и 2 бр. свидетелство за професионална квалификация от „С. – 04“ ООД със сериен номер 371-195 от 24.09.2013 г. и 370-194/24.09.2013 г.

- искане за плащане №15а/19.09.2014 г., за сумата от **1 200 лв.** за един брой ваучер за проведено обучение по професия „Монтьор на компютърни системи“, специалност „Компютърна техника и технологии“ за периода от **18.02.2013 г. до 05.07.2013 г.**, прието с разписка №2114-06-11-8801/17.10.2014г. на Дирекция „Бюро по труда“- гр. **Пловдив**. Приложен е отчет за извършени продажби от 08.07.2013 г. за проведено обучение в посочения период на стойност 1200 лева, както и свидетелство за професионална квалификация от „С. – 04“ ООД със сериен номер 278-102/18.07.2013 г.

Към всяко едно от горепосочените искания за плащане са представени допълнително следните документи: справка за предоставени услуги от доставчика на обучението съгласно

общите условия към споразумението, лицата, които успешно са завършили курса, опис на физическите лица, приносители на ваучери, обучавани по процедурата с посочване на три имена, ЕГН, сериен № на ваучера, стойност и специалност, учебен график за целия период на обучението.

От горепосочените писмени доказателства се установява, че процесните обучения са осъществени и приключени успешно в сроковете, заложиени по учебните графици, приложени по делото. Твърдението на ответника, че искане за плащане № 19 нямало входящ номер от Дирекцията Бюро по труда се опровергава от представената разписка № 19 от 19.09.2014, където е посочено, че искането за плащане е депозирано на 19.09.2014 г. с посочен вх. №, подписано от Г.Х., служител на Дирекция „Бюро по труда“.

По делото са представени от ищеца и неоспорени от ответника осемдесет и четири броя констативни протоколи от извършвани текущи проверки от Агенция по заетостта, от които се установява, че обученията се провеждат съгласно изискванията. Приети по делото са още четири протокола, съгласно които при проверка обучаемите лица са отсъствали, пет - частично попълнени и един, съгласно който преподавателят К.А. няма подписан валиден граждански договор.

По делото като част от доказателствената съвкупност е прието становище от Инспекция по труда, гр. Пловдив от 28.05.2013 г. по подаден от Агенция по заетостта сигнал за нарушения на трудовото законодателство с искане за предоставяне на информация от ищеца. По делото са приети и три граждански договори от 01.02.2013 г. за Р.А., К.А. и Р.Д. с посочени номера, дата и възнаграждения, както и резолюция № 16-1602895 от 16.09.2013 г. на Дирекция Инспекция по труда, гр. Пловдив, от която се установява, че няма нарушения от страна на „С. – 04“ ООД.

Като част от доказателствената съвкупност по делото е приобщено писмо с изх. № 4705/2054 от 20.05.2013 г. на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, съгласно което на осн. чл. 5, ал. 1, т. 2 от споразумението, е отправено предизвестие до ищеца по делото за прекратяване на споразумението, поради неизпълнение от страна на доставчика на услуги на поетите по споразумението задължения при провеждане на обучения на заети лица, установено следствие на извършен контрол по изпълнение на споразумението на 17.04.2013 г. на територията на ДБТ - гр. Девин и на 03.04.2013 г. на територията на ДБТ - Своге.

Във въззивното производство в открито съдебно заседание, процесуалният представител на Агенция по заетостта изрично е заявил, че ваучери по процесните обучения са издадени от ответника - възложител.

Допусната е и промяна в наименованието на дружеството „С.-04“ ООД с ново наименование „У. АБВ“ ООД.

При така установените фактически положения, от правна страна настоящият състав приема следното:

По иска с правно основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД:

Между страните е сключен валиден договор с предмет извършване на обучение срещу предоставяне на ваучери на представители на целеви групи по процедури за директно предоставяне на ваучери, носещ белези на договор за изработка по чл. 258 и следващите от ЗЗД, който не се установява да е прекратен към момента на възлагане и започване на процесните обучения / съответно 25.02.2013 г., 04.02.2013 г., 18.02.2013 г./. Последващото /след започване на обученията/ прекратяване на договора няма отношение към възложените и започналите преди прекратяването му обучения, предвид чл. 5.1 и чл. 6 от общите условия, при които е сключено споразумението между страните. За пълнота на изложението, обучението в гр. Своге не е предмет на спора, а соченото неизпълнение във връзка с обучението в гр. Девин не се установява по делото с оглед съвкупната преценка на писмените доказателства по делото /граждански договори на преподавателите, резолюция на Инспекция по труда/. Следователно възраженията на ответника в този смисъл са неоснователни.

Страните не спорят, че ваучери за процесните обучения са издадени от ответника с оглед изявлението на въззиваемата страна - ответник в съдебно заседание, проведено на 07.04.2022 г., поради което се налага извода, че съответните обучения са възложени на ищеца.

Спорен е въпроса дали обученията са проведени съобразно договореното. От съвкупната преценка на писмените доказателства по делото следва извода, че обученията са осъществени от доставчика на услуги съобразно договореното и са приключени в предвидените срокове. Установява се по делото, че работата по обученията е предадена във фактическа власт на възложителя посредством депозираните искания за плащания по процесните обучения, но не се установява при предаването, възложителят да е имал възражения срещу изработеното, следователно работата е приета (чл. 264, ал. 3 ЗЗД). Представени са учебни графици, констативни протоколи за текущи проверки, че обученията са провеждани съобразно изискванията, както и сертификати за придобита квалификационна степен в съответната област за всяко едно от обучаемите се лица, приносители на ваучери, които не са оспорени от ответника и които установяват, че обученията са проведени успешно и приключили с придобиване на съответната квалификационна степен. Обстоятелството, че обучаемите лица в определен ден са отсъствали и не се е провеждало обучение не води до различен извод, доколкото се касае за продължителни обучения, а не еднократни такива, а освен това проверките, при които е установена липса на провеждане на обучение са незначителен брой в сравнение с протоколите, които установяват провеждане на обучението съобразно графика и изискванията. Твърдението, че един от преподавателите не е разполагал с валиден граждански договор се опровергава от представените граждански договори по делото, както от резолюцията на Инспекция по труда, съгласно която не са открити нарушения от страна на „С. – 04“ ЕООД. Следователно възраженията в хода на процеса на ответника срещу изпълнението на договора от страна на изпълнителя са недоказани, поради което не са налице предпоставките на чл. 6 от Общите условия за отказ да бъде заплатено обучението. При установеното по делото съответствие на изпълнението на ищеца с уговорените и нормативни изисквания, за него е възникнало право да получи съответната стойност на ваучерите за правоимащите лица, които е обучил. Ответникът нито твърди, нито доказва да е изпълнил задължението си за заплащане на пълния размер на процесните суми, поради което са налице предпоставките за ангажиране договорната му отговорност за реално изпълнение в претендирания в исковата молба размер.

В хода на първоинстанционното производство /в срока по чл. 131 ГПК/, ответникът е релевирали възражение за давност, както на главните вземания, така и на акцесорните такива за лихви, по което въззивният съд е длъжен да се произнесе съобразно константната съдебна практика.

Съгласно чл. 5.1 от Общите условия към договора, доставчикът на обучението има право да поиска плащане на ваучери от възложителя само след окончателно приключване на обучението на лицата – приносители на ваучерите. Съгласно чл. 5, ал. 2 от Общите условия, при окончателно приключено обучение, доставчикът на обучение попълва искане за плащане по образец, като прилага документи по опис, в това число отчет на извършени продажби съгласно чл. 119 ЗДДС. Съгласно конкретни договорености между страните /чл.4.2 от анекс от 29.07.2011 г., чл. 4 от анекс от 02.04.2013 г., чл.5.5 от Общите условия към споразумението/ доставчикът на обучението следва да получи средствата за извършените обучения от Агенция по заетостта в срок до 60 календарни дни от депозиране на искането за плащане и документите към него в съответното териториално поделение на агенцията. Същият срок е предвиден и в чл. 11, ал.2 от ПМС № 251/21.10.2009 г.

При тълкуване на общата воля на страните по договора /чл. 20 ЗЗД/ следва извода, че задължението за плащане на стойността на ваучерите е уговорено като срочно и става изискуемо с изтичане на срока от депозиране на изискуемите документи /Решение № 123 от 06.11.2019 г. на ВКС по т.д. 2682/2018 г., I т.о. на ВКС, както и влязло в сила Решение по гр.д. № 4358/2019 г. на САС/. Противно на доводите на въззиваемия ответник, че давността

следва да започне да тече от момента на прекратяване на споразумението между тях, началният момент на течение на погасителната давност за вземания е уреден в закона. Съгласно чл. 114, ал. 1 ЗЗД, давността почва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. Две от исканията са депозираны на 19.09.2014 г., следователно вземанията по тях са станали изискуеми на 18.11.2014 г., едно на 29.09.2014 г., поради което е станало изискуемо на 28.11.2014 г. и едно на 17.10.2014 г., поради което е станало изискуемо на 16.12.2014 г. Следователно давностният срок за процесните вземания не е изтекъл към момента на предявяване на иска /18.11.2019г./, поради което главните вземания на ищеца не са погасени по давност. Ето защо възражението за погасяване по давност на главните вземания е неоснователно.

Следователно поради несъвпадение на изводите на двете инстанции по отношение на главните вземания, първоинстанционното решение като неправилно следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което искът предявен с правно основание по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД бъде уважен в цялост.

По претенцията по чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

При неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата/чл. 86, ал. 1 ЗЗД/. В разглеждания случай с изтичането на 60 дневния срок от депозиране на исканията за плащане, възложителят е изпаднал в забава.

По възражението за давност на акцесорните вземания за лихви, заявено от ответника в срока по чл. 131 ГПК, въззивният съд намира следното:

По отношение на лихвите, приложимият давностен срок съгласно чл. 111, б. „в“ от ЗЗД е тригодишен. Искът е предявен на 18.11.2019 г. Следователно погасени по давност се явяват лихвите, претендирани в периода от 18.11.2014 г. до 17.11.2016 г. вкл. Акцесорните претенции за лихви върху главните вземания се явяват установени в своето основание за периода от 18.11.2016 г. до 18.11.2019 г., а доколкото липсват данни за техния размер, то СГС го определя по реда на чл. 162 ГПК /с помощта на компютърна програма/ на 5297,32 лева. Следователно до този размер, искът е основателен и първоинстанционното решение в тази част следва да бъде отменено. За разликата над 5297,32 лева до пълния претендиран размер от 8780,82 лева обаче искът за лихви е неоснователен като погасен по давност, поради което първоинстанционното решение, с което е отхвърлен искът в тази му част следва да бъде потвърдено.

По отношение на разноските:

Ищецът е претендирал сторени разноски за държавна такса, както следва: за първа инстанция в размер на 523,61 лева, за заповедното производство в размер на 523,61 лева и за въззивна инстанция в размер на 523,62 лева. Ищецът е претендирал за въззивна инстанция – 1500 лева адвокатско възнаграждение, но доколкото по делото не е представен договор за правна защита и съдействие, нито доказателство за плащането му, същото не подлежи на присъждане. Съразмерно с изхода на спора, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени сторените разноски за държавна такса в размер на по 453,94 лева съответно за заповедно производство, исково и въззивно производство. При този изход на спора, право на разноски има въззиваемата страна за юрисконсултско възнаграждение определено на осн. чл. 78, ал. 8 ГПК за първа и въззивна инстанция в размер на по 13,31 лева съразмерно с отхвърлената част на иска.

Така мотивиран, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20056616 от 02.03.2021 г., постановено по гр. д. № 7968/2020 г. на СРС, ГО, 165 състав **В ЧАСТТА**, с която са отхвърлени предявените от „С. - 04“ ЕООД, ЕИК ***** срещу Агенция по заетостта с БУЛСТАТ *****, установителни искове по

реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание по чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за дължимостта на следните суми: сума от **17 400 лева** /седемнадесет хиляди и четиристотин лева/, представляваща вземане по Споразумение от 05.01.2010 г. за извършване на обучение срещу ваучери на представители на целеви групи по процедури за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, реализирана по Приоритетни оси 1 и 2 на ОП „Развитие на човешките ресурси“, по следните искания за плащане: искане за плащане № 19, прието с разписка № 2114-08-07-5873/19.09.2014г. на Дирекция „Бюро по труда“- гр. Кюстендил, искане за плащане №22, прието с разписка № 211406-03-6189/24.09.2014г. на Дирекция „Бюро по труда“- гр. Девин, искане за плащане №23, прието с разписка № 2114-09-03-6352/25.09.2014г. на Дирекция „Бюро по труда“- Димитровград, искане за плащане №21, прието с разписка №2114-06-11-8802/17.10.2014г. на Дирекция „Бюро по труда“- гр. Пловдив и искане за плащане №15а, прието с разписка №2114-06-11-8801/17.10.2014г. на Дирекция „Бюро по труда“- гр. Пловдив, както и **В ЧАСТТА** за сумата от **5297,32 лева** /пет хиляди двеста деветдесет и седем лева и тридесет и две стотинки/ лв., представляваща обезщетение за забава, за периода: 18.11.2016 г.-18.11.2019 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 66125/2019 г. по описа на СРС, 165 граждански състав, както и **В ЧАСТТА** с която „С. -04“ ЕООД е осъден да заплати на Агенция по заетостта разноски в размер над **13,31 лева до размер от 100 лева**, като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „У. АБВ“ ЕООД /с предишно наименование „С.-04“ ЕООД/, ЕИК ***** срещу Агенция по заетостта с БУЛСТАТ ***** искове по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание по чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че Агенция по заетостта, БУЛСТАТ ***** дължи на „У. АБВ“ ЕООД /с предишно наименование „С.-04“ ЕООД/, ЕИК ***** сумата от **17 400 лева** /седемнадесет хиляди и четиристотин лева/, представляваща вземане по Споразумение от 05.01.2010 г. за извършване на обучение срещу ваучери на представители на целеви групи по процедури за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, реализирана по Приоритетни оси 1 и 2 на ОП „Развитие на човешките ресурси“, по следните искания за плащане: искане за плащане № 19, прието с разписка № 2114-08-07-5873/19.09.2014г. на Дирекция „Бюро по труда“- гр. Кюстендил, искане за плащане №22, прието с разписка № 211406-03-6189/24.09.2014г. на Дирекция „Бюро по труда“- гр. Девин, искане за плащане №23, прието с разписка № 2114-09-03-6352/25.09.2014г. на Дирекция „Бюро по труда“- Димитровград, искане за плащане №21, прието с разписка №2114-06-11-8802/17.10.2014г. на Дирекция „Бюро по труда“- гр. Пловдив и искане за плащане №15а, прието с разписка №2114-06-11-8801/17.10.2014г. на Дирекция „Бюро по труда“- гр. Пловдив, ведно със законната лихва от 18.11.2019 г. до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от **5297,32 лева** /пет хиляди двеста деветдесет и седем лева и тридесет и две стотинки/, представляваща обезщетение за забава, за периода: 18.11.2016 г.-18.11.2019 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 66125/2019 г. по описа на СРС, 165 граждански състав.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 20056616 от 02.03.2021 г., постановено по гр. д. № 7968/2020 г. на СРС, ГО, 165 състав в останалата обжалвана част.

ОСЪЖДА Агенция по заетостта с БУЛСТАТ ***** да заплати на „У. АБВ“ ЕООД /с предишно наименование „С.-04“ ЕООД/, ЕИК ***** сума в размер на **453,94 лева**, представляваща държавна такса за заповедно производство, **453,94 лева**, представляваща държавна такса за първоинстанционно производство и **453,94 лева**, представляваща държавна такса за въззивно производство.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК „У. АБВ“ ЕООД /с предишно наименование „С.-04“ ЕООД/, ЕИК ***** да заплати на Агенция по заетостта сума в размер на **13,31 лева**, представляваща юрисконсултско възнаграждение за въззивна инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от съобщението до страните при условията на чл. 280, ал. 1 и ал. 2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____